



Crisis Theologica

In Qva Selectiores, Et Aciores hujus, et elapsi sæculi controversiæ,
subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Crisis Theologica - In Qva Selectiores, Et Aciores hujus, et elapsi sæculi
controversiæ, subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Casnedi, Carlo Antonio

Ulyssipone, 1712

Luminum Matri Et Sapientiæ Sedi Deiparæ Carolvs Antonivs Casnedi Inter
Tibi Religiosios, Irreligiosissimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84796](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84796)



LUMINUM MATRI
ET SAPIENTIAE SEDI
DEIPARAE

CAROLVS ANTONIVS CASNEDI

Inter Tibi Religiosos, Irreligiosissimus.



D incomprehensæ, & penè infinitæ
MAIESTATIS TVÆ, Sacrarium,
post primum, Dulcissimo JESV Tuo,
LVCIS LIBRO, & post alterum, Su-
premo creatæ Sapientiæ JVDICI,
Christo Tuo, oblatum: Quidni enim
Lucis Liber, & Sapientiæ Vindex non
sit, Vnigenitus Tuus, Te Aurorâ Lu-

minum Matre progenitus, & in Parthenopæâ Sapientiæ
Sede laureatus, in orbis Magisterium, ex utero Tuo Ma-
gister? Ad hoc, inquam, incomprehensum Maternæ Di-
gnitatis Tuæ Sacrarium, Tuâ æquè Clementiâ, ac innato
obsequiosæ religionis ausu, hic Tertius rudium studio-
rum meorum Tomus convolat. Duplici gemit Nodo
Gordio irretitus, eò magis implexo, quo anatomico sub-
tilioris Theologiæ gladiolo in frustra dissectus creditur.
Defecisset hæc inter vincula animus, nisi ab Ecclesiâ
Christianâ, cujus Tu, juxta Ignatium Martyrem, exor-
dium es, proclamari audissem, neminem præter Te, sol-
vendis conscientiæ, & ignorantiae vinculis, Lucè Tuâ
aptiorem. Ecclesiæ Tuæ pæana est, *Solve vinclareis, profer*
* iij *lumen*

lumen cæcis. Tuus ille defæcatus ab omni falsitate intellectus; Tua illa mens cujusque erroris nescia; Tuum illud firmissimum in omni incertissimâ re iudicium; Tua illa prudentissima inter dubiorum perplexitates, directi iudicii suspensio; Tuum illud incapax hæsitacionis dictamen; Tua illa nobilissima ad omne honestum voluntatis pro- pensio, clypeus, ensis, & arma sunt, detruncandis consuetudinæ nodis aptissima.

Sed hic deductus ex Tuo intelligendi, & operandi modo proventus non est unicus litterariæ meæ libationis scopus. Alter, alter, ex ipsâ materiæ, quam tracto, naturâ longè, Tibi gratior, & addictioribus Tuorum Privilegiorum Scrutatoribus faventior occurrit. Nemo, qui ambigat, est, plurimis, ijsque innegabilibus Te exornatam à Deo privilegiis, Resonant ubique encomia, elogia, panegyres, quibus Sancti Patres Te unicè infra Deum statuunt, & supra omnes creaturas constituunt. Te Deum Formam Augustinus; Te sæculorum omnium Negotiorum Bernardus; Te Omnipotentiæ Portentum Germanus; Te creaturarum omnium Alpha, & Omega Ecclesiasticus; Te Cæli, Terræque Mysteriorum, Ephrem; Tibi omnia possibilis à Deo donata Anselmus; Tuam Dignitatis immensitatem non nisi tremulis oculis lustrandam Damascenus; Te ignoratâ Deum incognitum Chrysologus; Te Tuarum perfectione operationum Divinitatis confinium propinquiùs attrigisse S. Thomas; Te à Te Ipsâ inexplicabilem S. Bonav. *Fecit, dicis, mihi magna, qui potens es;* quæ, & qualia magna, non dicis. Te illi dumtaxat notam, qui de Tuâ naturâ humanam sumpsit naturam, Deum nascens; Te à Deo reservatam, tamquam à solo Deo cognoscendam, Bernardinus. Tam excelsum Maiestatis Tuæ fastigium; ut nulla alia excellentiæ Tuæ regula dari possit, quàm omnipotentia facientis, Augustinus. Hæc

Lege P.
Suar.
tom. 1.
in 3.
P. Vega
in Th.
Maria-
na.
P. à La-
pide in
Prov. &
Ecclef.
P. Re-
cup. de
Deo.
P. Poza
in Elu-
cid.
P. Sala-
zar in
Prov.
P. Sher-
log. in
Cant.
S. Tho.
2. 2. qu.
103. art.
4. ad 2.

& alia irrefragabilia immensæ Dignitatis Tuæ Privilegia,
 utpote nulli scholasticæ contentioni obnoxia, sed omni-
 bus pervia, omiſſa facio. Propero ad ea, quæ vel inter
 Probabilitatis limites contenta, ad supremum certitudi-
 nis gradum eveſta; vel inter deſidioſæ ignorantix tene-
 bras delireſcentia, pientiores in Te Doctores, ſtudioſo
 amplificandæ Dignitatis Tuæ ſtudio, inter certò proba-
 bilia collocarunt. Jacebat olim Tua ſine labe originariâ
 Conceptio, vel ignota, vel dereliſta. Prodiit ſubtiliſſimus
 Doctor, qui dicti fui, dum de Filio Tuo ageret, memor,
 (malo in commendando Chriſto excedere, quàm defi-
 cere à laude ſibi debitâ, ſi propter ignorantiam oporteat
 in alterum incidere) Prodiit, inquam, dexterrimus Pri-
 mi Tui Privilegij Anatomicus Scotus, brevibus Tuam
 ſine labe Conceptionem promovens rationibus, quæ
 ſubinde Scholastico foræ calore, piſſimam opinionem à
 Probabilitatis limitibus evulſam, ad illud certitudinis
 ſaſtigium evexere, ut ſecluſis Fidei dogmatibus, nulla
 inter certas ei æquabilis ſit. Jacebat nec examinatus,
 nec ponderatus, gloriſſimus ille ſupra omnes An-
 gelicas, & humanas creaturas, Divinæ in Te gratiæ,
 vel ipſo primo Tuæ animationis inſtanti, exceſſus.
 Prodiit, qui totam Tibi debuit Sapientiam eximius Do-
 ctor, eamque authoritatis, & rationis lacte enutritam,
 primùm inter certò probabiles, hodie inter certas veri-
 tates locavit. Jacebant remotiſſima ab Expoſitorū men-
 te plurima Tua Privilegia, à Theologis ad limam vocata,
 num gratia Tua ſit abſolutè infinita? num intellectus
 Tuus ab omni errore immunis? num Maternitas Tua ſit
 forma ſanctificans? num in vitâ præſenti, Dei viſione po-
 ſita? num omnigenâ ſcientiarum omnium perfectione
 ditata? num in beatitudine naturali, & integræ naturæ
 ſtatu concepta? num Tu ſmet meritis Maternitatem dig-
 nè

Scot. in
 3. diſt.
 13. q. 2.

P. Suar.
 tom. 2.
 3. p. d.
 18.
 Vega in
 Theol.
 Marian

P. Suar.
C. de
Lugo.
P. Vega.
P. Ripal.
P. Card.
P. Aldr.

P. Vega
n. 23.

nè promerita? num dulcissimo Tuo. MARIE Nomin
aliqua ex opere operato insita virtus? num quolibet act
Tuo immensus Gratiae in Te habitantis cumulus dupl
catus, aut geometricè multiplicatus? Jacebant, inquam,
hæc, & sexcenta alia excelsæ Dignitatis Tuæ Privilegia
ex toto neglecta, & omni probabilitate destituta. Pro
diere Sapietiores elapsi sæculi Divinæ Paginæ, & Theo
logiæ Doctores, qui piissimo ingenio, & ingeniosissim
pietate ea privilegia libantes, à retro illaudandæ igno
rantiae tumulo, ad certò probabiliū veritatum lucem
evocarunt. Quid non potest desponsata acri ingenio pie
tas? Quid non certa, & prudens probabilitas? Quid non
Probabilitati in illustrandis occultis Deiparæ privilegiis
debitum? Immò quid non (ausim dicere) ô Deipara Pro
babilitati debes? Quid non Doctoribus Tua Privilegia
vel certâ, dum possunt, vel certò probabili, dum aliter
nequeunt, ratione elucidantibus? Quæ non inde virtu
tum fecunditas? Quæ non inde laudes, admirationes, &
encomia in Deum Tibi Magni-Potentem? Qui cultus,
quæ obsequia, qui stupores, abreptâ in ponderatione ex
cellentiarum Tuarum animâ, quotidie non aucta? Quæ
cùm ita sint, innato pondere ad Pedum Tuorum Scabel
luni dejicit se Tertius de reflexâ probabilitate Tomus,
quin priores duo. Suscipe igitur de manu meâ (verba Tui
Philippi Abbatis usurpo) parvum munus: non est argen
tum, non aurum, sed occulta verborum libatio, sensu
prædita grossiori: parva satis libatio, sed plena vigiliis, &
labore. Vtinam Tu, unicum meæ viæ votum, sis ultimum
vitæ meæ suspirium. Vtinam, quæ, Te Auspice, aggre
sus sum, Te cooperante impleantur. Vtinam, quæ es
Dux ad astra, & semita, sis meta nostris cordibus: quæ la
crymarum gaudium, sis dulce vitæ præmium. Vtinam,
Amen.

AV.